

Обраћање високог представника и специјалног представника ЕУ Валентина Инца, поводом обиљежавања страдања жртава геноцида у Сребреници

Живот изграђен на правди

Поштоване мајке и жене Сребренице, драга родбино, браћо и сестре, поштовани ожалошћени народе.

Овдје смо се окупили, на европски дан сјећања, да се опет присјетимо – са искреношћу и са најдубљим саосјећањем – ужасног геноцида у Сребреници.

Такође смо се окупили овдје да испунимо најстарије и најсветије људско право – право на достојанствену сахрану. Лично, вјерујем да је прва сахрана означила почетак људске цивилизације. А спријечити сахрану представља фундаментални раскид са цивилизацијом.

Када се зло нанесе једној особи, нанесено је свима нама, зато што смо сви дио једне цјелине.

Када се суочавамо са геноцидом који је почињен у Сребреници прије шеснаест година, морамо то запамтити.

Убице су искалили своју мржњу на жртвама којима данас овдје

одајемо почаст.

И такође су искалили мржњу на свим својим суграђанима који желе да живе у солидарности и правди.

Али добро није пасивно када се суочава са злом.

Добро *активно* одбацује зло.

Друштво није беспомоћно.

Друштво може активно и одлучно унаприједити алтернативу злу, као протуотров за зло – а то је реалност и живот изграђен на правди.

* * *

Ништа се не може изградити на геноциду.

Ништа се не може заштитити геноцидом.

Мржња – и све што из ње проистиче – у коначници побјеђује саму себе.

Зло које је показало своје лице у Сребреници дотакло је сваки дом и сваку породицу, сваку заједницу и сваку етничку групу у овој земљи; а посебно жртве геноцида и њихове породице.

Можда још увијек има оних који инсистирају да убице нису убице, да жртве нису жртве, да мртви нису мртви.

Али ово изопачено и упорно порицање – у свјетлу неоспоривих доказа – нестаће пред истином.

Истина ће *свакако* превладати – чак и међу онима који се тврдоглаво крију од ње.

Ми служимо тој истини пружањем подршке машинерији и систему правде.

Прије неколико седмица један од преосталих бјегунаца Међународног кривичног трибунала у Хагу – оптужен што је

дириговао убиствима у Сребреници – послан је у Хаг.

Правда је спора, али *ипак* на крају дође. А према Срђану Поповићу само суђење може да успостави моралну равнотежу која је злочинима поремећена. Према њему суђење је неопходно, не само због кажњавања, него да би друштво показало да осуђује злочин. Сврха казне је да друштво покаже да је способно да се лијечи.

Те болне чињенице, ту прошлост, не смије се прећутјети нити заборавити. Јер прошлост чува виталне ресурсе за обнову садашњости и будућности.

У овом достојанственом часу, као представник међународне заједнице и породице европских земаља, желим да поручим свима који су изгубили своје вољене, свима који су претрпјели патње исвима који морају да живе са наслеђем овог ужасног зла:

Саосјећамо с вама.

Солидарни смо с вама.

Тугујемо с вама.

Ми смо уз вас.

И поново се обавезујемо у знак солидарности са свим грађанима који не желе никакву мржњу, који желе да живе у миру и правди. Обавезујемо се у увјерењу да ће превладати добро, а не зло, истина а не лаж.